

Främlingskåpet

Jag ställer mig i främlingskåpet,
trött på att tro mig bekant
med mig själv,
i själva verket
så bottenlöst okänd

Hullet gläds
åt omedelbarheten
i främlingskåpets gamla dofter
av lack och bets,
i en övergivenhet
endast den överflockat primatomgivne
kan blöda näsblod av lycka över,
i främlingskåpet

I främlingskåpet
är det osagda dunkelt,
kroppen en stödjepunkt
i en omedvetenhet som förutsätter,
men inte mer

I främlingskåpet
gäller galgrasslet
i kända ekiperingars
korta klangreturer:
Ekstrand & Holving,
Stelin & Hällström,
John Larssons,
Svensk-Engelska Skrädderiet

Den jag uppkäftigt kallar ”jag”,
i brist på bättre, enligt gammal sed,
hänger sig
åt tankeloopars blacka blockeringar
och tinnitusens tunna tusan
till Cievrralåhkuringningar
bortom Sapmis urbota urbefolkningsurringningar
i Nikkaluokta,

i ett kostbart främlingskåps du-du-dunkel;
hänger sig uppskörtad
bland fören och eftern,
smocktomt osugen, obetvivlat otrugad
av andra interna inten
i främlingskåpets skoputsferomoni,
inom förefallets förfallna följsamheter,
följsamma, slutande kring kroppshyddans hudkostym
i tät tanntyranni,
jaguppfattningens eget ansikte
tätt bakom främlingskåpsdörrarnas tillslutande skydd
mot semesterprimaternas bräkande, fjärtande, rapande
hopar,
zombieaktiga runt hyreslängorna
i sina livsodugliga, fula, feta hon- och hankroppar,
dumdristarnas svettiga kvitton på långvarigt lågpannade val

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten